

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: **D. L. T.**, narozen X
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem X

zastoupený advokátem Mgr. Vratislavem Polkou
sídlem Berní 2261/1, 400 01 Ústí nad Labem

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2025,
č. j. MV-141337-4/SO-2025, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Žalobě **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá povinnost zaplatit** Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2025, č. j. MV-141337-4/SO-2025, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 9.9. 2024, č. j. OAM-3893-13/ZR-2025, kterým byla podle § 46e odst. 1, ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zrušena zaměstnanecká karta žalobce, neboť se dopustil výkonu nelegální práce, a podle § 46e odst. 2 zákona o pobytu cizinců mu byla stanovena třicetidenní lhůta k vycestování.
2. Žalobce v žalobě současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“). Tento návrh žalobce odůvodnil tím, že v jeho případě může být přiznání odkladného účinku výhradním prostředkem, jak lze dosáhnout faktického konečného úspěchu žaloby. Dále uvedl, že nepřiznání odkladného účinku by mělo nezvratitelné dopady také na úspěch jeho žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, protože řízení o této žádosti bude zastaveno, nebude-li žádosti o přiznání odkladného účinku vyhověno. Dále žalobce citoval usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100, a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19.12.2011, č. j. 3 A 203/2011-40, a uvedl, že situace žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

je obdobná těmto případům. Dle citovaných rozhodnutí je cizinec v případě nepřiznání odkladného účinku žalobě vystaven riziku správního vyhoštění v důsledku nelegálního pobytu na území a existuje reálné nebezpečí, že by byl ještě před rozhodnutím o žalobě nucen opustit území České republiky, v takovém případě by mu hrozil i zásah do jeho práva na spravedlivý proces, tedy jeho práva v řízení vystupovat osobně a být v osobním kontaktu se svým právním zástupcem. Dle názoru žalobce by nepřiznáním odkladného účinku došlo ke zjevně velmi závažnému a nepřiměřenému zásahu do rodinného a soukromého života žalobce, protože by byl nucen vycestovat z území České republiky, nebo zde pobývat bez oprávnění. Žalobce uvedl, že na území České republiky pobývá poměrně dlouhou dobu v souladu s povoleným účelem a nedopustil se žádného protizákonného jednání a řádně dbal všech svých povinností. Vykonává práci stále pro stejného zaměstnavatele, pro kterého mu byla vydána zaměstnanecká karta. Svou prací si zajišťuje veškeré své životní potřeby a v případě přiznání odkladného účinku může nadále pracovat až do pravomocného rozhodnutí o žalobě. Z obsahu spisového materiálu je přitom patrné, že se nedopustil nijak vážného jednání, které by vyžadovalo jeho okamžité vycestování z území České republiky a k ukončení jeho pracovního poměru dříve, než dojde k soudnímu přezkumu. Dále žalobce uvedl, že neexistuje žádný veřejný zájem na tom, aby této žalobě nemohl být odkladný účinek přiznán. Žalobci hrozí zjevně nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a rovněž žalobci není známo, že by případné přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, resp. že by takový zájem veřejnosti převažoval nad důvody na straně žalobce.

3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl, aby žalobě odkladný účinek nebyl přiznán, neboť pro to nebyla splněna podmínka spočívající v nepoměrně větší újmě, která by měla žalobci vzniknout jako následek napadeného rozhodnutí, protože rozhodnutí o zrušení platnosti zaměstnanecké karty nepředstavuje překážku případného pobytu na území České republiky na základě jiného právního titulu. Žalovaný uvedl, že žalobce nemá na území České republiky žádné rodinné vazby a dle informací inspektorátu práce a závěrů správního orgánu prvního stupně vykonával nelegální práci. Není v zájmu České republiky, aby byl na jejím území umožněn pobyt cizinci vykonávajícímu nelegální práci, resp. aby mu bylo umožněno v takové činnosti pokračovat. Dále upozornil na to, že žalobce sice požádal o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, ale vzhledem k pravomocnému zrušení platnosti karty a zániku pobytového oprávnění pozbyl fikci pobytu vyplývající z včasného podání žádosti o prodloužení. Náležitá ochrana jeho procesních práv je dle žalovaného dostatečně zajištěna zastoupením žalobce advokátem a jeho případné právo účastnit se projednání žaloby lze zajistit udělením víza k pobytu do 90 dnů. Dále žalovaný poukázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2009-38, dle kterého samotný zájem žalobce na (osobní) účasti v soudním řízení nemůže být důvodem pro přiznání odkladného účinku žalobě.
4. Podle ustanovení § 73 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.

5. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění je prokazováno žalobcem, a to jak předloženými tvrzeními, tak k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že žalobcův majetek se zmenší, a tím bude žalobci způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině a sankci žalobce. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení hrozící újmy žalobce nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde hrozí natolik závažná újma žalobci, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně ustoupit zájmům žalobce do meritorního rozhodnutí věci soudem.
6. Soud po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s touto věcí dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě lze vyhovět.
7. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vycházel soud mimo jiné ze závěrů vyslovených v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100. V tomto usnesení Nejvyšší správní soud konstatoval, že žalobě lze na návrh přiznat odkladný účinek i v případě, že se toliko jedná o žalobu proti rozhodnutí v tzv. pobytových věcech cizinců, a nikoli o rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy fakticky až v této navazující fázi správního řízení může být cizinec donucen opustit území České republiky. Ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu je tak zdejší soud toho názoru, že již samotné rozhodnutí, jímž byla žalobci zrušena platnost zaměstnanecké karty, je schopno způsobit žalobci újmu, neboť jím ztrácí oprávnění k pobytu na území České republiky a fakticky je nucen je opustit. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že u žalobce byla splněna první podmínka vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s., jež je nezbytným předpokladem pro přiznání odkladného účinku žalobě, když při zohlednění závěrů učiněných Nejvyšším správním soudem výkon žalobou napadeného rozhodnutí je s ohledem na charakter souzené věci schopen žalobci způsobit újmu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

8. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter žalobou napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť žalobou napadené rozhodnutí se týká toliko žalobce. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
9. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Lze jistě souhlasit s tím, že je ve veřejném zájmu, aby se na území České republiky zdržovali pouze ti cizinci, kteří řádně disponují platným pobytovým oprávněním. Soud nijak nepředjímá správnost skutkových zjištění správních orgánů, neboť tato otázka je předmětem žalobních námitek. V této fázi řízení lze nicméně konstatovat, že důvod, pro který správní orgány rozhodly o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (tedy, že žalobce vykonával nelegální práci), není bez dalšího s ohledem na skutkové okolnosti jednání, ve kterém byla nelegální práce shledávána, takového charakteru, aby bylo možné konstatovat, že další pobyt žalobce na území České republiky by byl v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V porovnání s újmou, která žalobci hrozí, nejví se jako nepřiměřené narušení důležitého veřejného zájmu, pokud žalobce bude moci na území České republiky setrvat do doby, než soud o jeho žalobě rozhodne.
10. Podstatné v tomto ohledu je i to, že ani žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nad rámec obecného tvrzení, že není v zájmu České republiky, aby byl na jejím území umožněn pobyt cizinci vykonávajícímu nelegální práci, neuvedl žádné konkrétní okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že pro ochranu veřejného zájmu je zcela nezbytné, aby žalobce urychleně opustil území České republiky. Soud v tomto kontextu zároveň podotýká, že podle § 73 odst. 5 s. ř. s. může soud usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly. Poukáže-li tedy žalovaný na takové okolnosti následně, může soud toto usnesení, jímž byl žalobě přiznán odkladný účinek, zrušit.
11. S ohledem na shora uvedené soud přiznal žalobě odkladný účinek.
12. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobci zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
13. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: 4249002025.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 9. prosince 2025

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.